



کنفرانس ملی یافته های نوین پژوهشی و آموزشی

عمران ، معماری ، شهرسازی و محیط زیست ایران

سوم دی ماه ۱۳۹۵ - تهران

National Conference of new research and training,
civil engineering, architecture, urbanism and environment of Iran

بررسی سیستم های مدیریت شهری با تاکید بر دستیابی به حکمروایی مناسب شهر

منصور روشناسی

شورای عالی استانهای کشور

چکیده :

به نظر می رسد جهت دستیابی به حکمروایی مناسب شهر، تحلیل سیستم های مدیریت نوین شهری، ضروری می باشد. شهر، مرکز فرصت و محیطی برای ارائه توانائی های بالقوه انسانی است. تمرکز روزافزون افراد در نواحی شهری و رشد سریع شهرنشینی ناشی از مهاجرت و همچنین افزایش طبیعی جمعیت شهر، مشکلاتی را در ارائه خدمات متناسب، متناسب با این جمعیت شهری به وجود می آورد که منجر به عدم حکمروایی و توزین خدمات مناسب شهری می گردد؛ نظام مدیریت شهری باهدف اداره مطلوب امور شهر، سعی دارد روابط میان عناصر شهری را هماهنگ سازد. این مقاله درصدد است تا با ارائه تعریفی از مدیریت شهری، جایگاه آن را در سیستم مدیریت جامعه مشخص کند و با بیان اهداف و راهبردهای این نوع مدیریت، ویژگی ها و معیارهای مطلوب سیستم مدیریت شهری را ارائه کند. پژوهش حاضر یک پژوهش توصیفی - تحلیلی است. لذا برای جمع آوری داده های خود از روش های کتابخانه ای و اسنادی بهره گرفته است. نتایج پژوهش نشان می دهد که بی توجهی به اجزاء، همچنین عدم کشف روابط و میزان تاثیر هریک از عناصر در نظام تصمیم گیری، هرگز به یک نظام تصمیم گیری منسجم شهری، موثر و معطوف به اهداف مطلوب منجر نخواهد شد.

کلمات کلیدی: شهر، شهرداری، شورای اسلامی شهر، مدیریت شهری .

1- مقدمه :

شهر به مثابه بخشی از سلسله مراتب سیستم قضایی و تقسیمات سیاسی - جغرافیایی هر کشور براساس شاخصه های مختلفی مانند نوع حکومت، مدیریت، سطح آگاهی، علاقه مندی اجتماعی و مشارکت مردم در نظام تصمیم گیری و... شکل می گیرد. نظام مدیریت شهری باهدف اداره مطلوب امور شهر، سعی دارد. روابط میان عناصر شهری را هماهنگ سازد. به دلیل گستردگی و میان رشته ای بودن سیستم مدیریت شهری به مثابه یک سیستم باز، عوامل مختلفی در آن دخالت دارد و بدون شناخت این سیستم نمی توان عناصر و روابط را در جهت اهداف آن تغییر شکل داد، زیرا هنر برنامه ریزی، شناخت عناصر سیستم و ایجاد روابط بین آن عناصر است، به نحوی که این مجموعه عناصر در جهت هدف سیستم عمل کنند. بی توجهی به اجزاء همچنین عدم کشف روابط و میزان تاثیر هریک از عناصر در نظام تصمیم گیری هرگز به یک نظام تصمیم گیری منسجم، موثر و معطوف به اهداف مطلوب منجر نخواهد شد.